

H A D I

ÉS MÁS NEVEZETES

TÖRTÉNETEK.

Költ **BÉTSBEN**, Januáriusnak első Napján,
1790-dik Esztendőben.

I.

B É T S.

Öröme vagyon a' jó Fiúnak, midőn kedves Szüléinek, olly örvendetes történetről tehet jelentést, a' mellyből Házoknak jobb állapotra leendő fordulását, 's állandó virágzását lehet reményleni. — Ugyan, hogy' ne tellyesedne nekünk is örömmel szívünk, — nekünk, kik szíves igyekezettel törekedünk, jó Fiai lenni kedves Hazánknak; midőn annak olly dolgot hirdethetünk, mellyből nyomos reménységet lehet vonni, Hazánknak meg vigasztaltatása, 's boldogsága' napjának fel derülése felől.

Ez az:

II. JÓSEF jó Fejedelmünk, 1789-dikben, Dec. 25-dik napján, kegyelmes ígéretet tett Nemzetünknek, hogy a' Had el múlttával, Ország Gyűlést fog tartatni. Nagy biztatásokat foglal ez a' kegyelmes ígéret magában, mellyet olly régóta törekedik

A

már

már a Magyar Haza, gyakor esdekléseivel, Fejedelmétől meg nyerni. — De fok vigasztalásoknak kintsei vagynak még abban a' kegyelmes ígéletben el fejtetve: mert *Magyarúl* lett az. — Le küldötte t. i. ő Felsége, a' Nemes Vármegyék fő Kormányozóinak, nem csak az Udvari; hanem a' *valóságos Nemzeti Nyelven* is, úgymint a' *Magyaron*, és nem a' *Deákon*, azon Királyi ígéletet, mellyről emlékezünk. — Jól tudta bölts Fejedelmünk, hogy benne, Nemzetünk Attyát tiszteli: az Atya pedig rend szerént született Nyelveken beszéll Gyermekével; a' mellyen valóban édesebben hangzik akármedly Atyai ajánlás is. — Nyilván láthatni kegyes tselekedetéből Fejedelmünknek, hogy éppen nem utálja szép Nyelvünket, 's nem igyekezik annak ki irtásán. — Elébe teszi a' Magyar Nyelvet a' Deáknak. Adták volna az Egek, hogy minden Magyar Királyok ezt tselekedték volna! — Hol volnánk most, ha Nemzetünk eleitől fogva a' maga fáját nyelvének pallérozására adta volna magát; mint tselekedtek hajdan a' Görögök, a' Rómaiak, ezek a' mindenhai Mustrák; azután az Anglusok, és Frantziák, közelebb pedig a' Németek, Olaszok, Oroszok és Spányolok. Ha igazat kell vallani: a' Magyarok, más virágzott, és virágzó Nemzeteket tsudáltak, és magasztaltak; de, a' fáját Nyelvek eránt való gondoskodásra nézve nem követtek. El fogódni minden igaz Hazafinak szive, ha gondolkozásával villza meg a' régi időkre, hogy' tékozlották el; (mert nem lehet másképpen itélnünk) nagy Eleink, a' szép időt, fordítván azt eggy idegen Nyelvnek gyarapítására. Alig lehet meg fogni, hogy a' Magyar Nemzet annyira buzgott Hazájáért: még is szülött Nyelvét; ezt a' Hazai szeretethez kútfejét, más nyelvért meg vetette. Az idegen el nyomra volt az örö-

örökös. — De meg szánta az ég, haldoklani kezdett Nyelvünket, támasztott Hazánknak e' mi időnkben oly Fiaikat, kik gyönyörűségeknek tartják, vagy onokat, vagy más tehetségeket fel áldozni, csak hogy Nyelveket, újj, és jobb életre hozhasfák, és az által ditsőllégek Egér a' régi fénynél még ragyogóbbá derithessék. Láttuk is már a' hajnal hasadását, melylyet hogy a' dél színben tündöklő Nap követhessen, ez a' mi buzgó óhajtásainknak summája. Ezt, mindennemű tehetségeinknek fel ajánlásával eggyesítve nyújtjuk *Újj Esztendei Ajándékul*, a' Haza Oltárára.

Ő Felsége, az el múlt Vasárnap fenn volt, 's az Udvari Kápolnában is meg jelent: de már ismét roszizabbúl érzi magát.

Gróf Trautmannsdorf-ot ide várják Belgiomból.

Pest

ugyan ki tett magáért, Decemb. 20-dikán, LAUDON fő Vezérnek, érdemei szerént való fogadásával. Erről így ír hozzánk Pest-ről, egy igen kedves Barátunk. „Hogy Pest Városának, fő Vezér *Laudon* érkezéséből származott érzékenységeiben Titeket is részeltethesselek: íme le írom a' készülleteket, mellyek lettek az említett nagy Vendégnek méltó fogadására. Ezen nagy Vezért mind úntalan várták a' mi Városunknak Lakosai, Dec. 15-dikétől fogva. Végre meg értették, hogy Dec. 20-dika lessz az az öröm napja, mellyen *Laudont*, falaik között szemlélhet-

A 2

uk,

rik, 's füle hallottára, *Vivátot* kiálthatnak néki. Minekokaért, az említett napon egybe gyültek a' Város Háza eleibe, mind 7 Kompániái a' Városnak; úgymint: 1 *Magyar* Húszár; (ennek ez alkalmazatossággal, kótsag rollas, és aranyos fekete bársony tsákós süvege volt); 1 *Rátz* Uhlánus; 1 *Görög*, és 4 *Német* Kompániák. Már előre ki voltak minden Kompániából 1 Tiszt, 1 Altiszt, és 6 válogatott Legények pétézve, a' végre; hogy majd mikor jönni fog a' fő Vezér *Pest* felé: tehát ezek, az újjonnan épült nagy Ispotálnál várják, 's a' Városba bé vezessék. Ahoz képest, a' ki erányzott személlyek, mind könnyű Lovasság formára, jelentek meg ez napon, a' Város Háza előtt, honnan el is küldettek, a' már előre ki rendelt helyekre, két veres és zöld monderű Trombitásokkal együtt. Tsak el lehet gondolni, hogy szép parádát tsaptak az ezen 7 Kompániákból ki szemelt Legények, a' kik magok Kompániáik ruhájokban voltak ugyan külön külön fel öltözve: de mindnyájoknak egy szörű lovok volt, egy forma nyereg szerfszámok, 's átallyában, arany paszomántos veres nyereg borítójuk. Mind jól megülték a' lovat, 's nyilván ki mutatták, hogy nem gyakorolatlanok. Magok a' Kompániák úgy intéztettek el, Városunk Birája Májor *Hilf*
 Ur

Úr által, hogy a' Magyar Huszár Kompá-
 nia, 2 Trombitással, a' Ketskeméti kapun
 kívül állott; az Uhlánus Görög Kompánia,
 hasonlóképpen 2 Trombitással, a' Szeminá-
 rium piattzán; a' Rátz Kompánia pedig.
 Musikásfaival együtt, az Urak úttzája elein,
 a' 4 Német Kompánia, *Hilf* Úr kormányo-
 zása alatt, a' Város Háza előtt maradt, 's
 ott várta a' fő Vezért. Ebből 2 Kompánia,
 két oldalról; a' más kettő pedig középben
 állott. A' középben álló két Kompánia háta
 megett, Tábori; a' két szárnyon pedig Török
 muzsika zengett. A' Város Háza folyosójára
 két rendbéli muzsikások voltak állítva, kik
 mind a' Tábori, mind a' Török muzsikár,
 új új darabokkal váltatták fel. A' Tanács is
 itt állott, más Városi Tisztekkal, 's némelly
 elő kelő Polgárokkal együtt. — Dél tájban
 11 óra felé érkezett a' Hírmondó, hogy jön
 a' fő Vezér. Midőn látnák az új Ispotálynál
 álló Polgárok, hogy már nem messze volna:
 kardott rántottak, 's Trombira szó alatt a'
 Kotsija eleibe termettek, és a' Városon ke-
 resztül, mindenütt előtte jöttek a' Dunáig;
 a' hol két felé állván, addig nem mozdultak
 helyekről, míg a' fő Vezér ki nem szállott
 a' Budai partra. Eggyedfél óra volt, hogy
 be érkezett a' fő Vezér, Pest Városába. —
 Midőn már közel vala a' Ketskeméti kapuhoz,
 jel

jel adatott, a' Duna partján lévő mozsár ágyúkkal. A' Kompániák, mellyek között ment a' fő Vezér, mindenütt tiszteletet tettek néki fegyverekkel. Az ablakokon ki néző, és az útrázakon öfzve fereglett temérdek nép pedig, szakadatlanul egyesítette a' maga *Vivat* kiáltozásait, a' Trombiták harfogásával, 's az azt fel váltó muzsika zengésekkel. A' Város Háza előtt, meg állott a' fő Vezér, és különösen meg köszönte Májor *Hilf*-nek 's *Pest* Városának azt a' tiszteletet, mellyel meg tisztelték. Az alatt nem volt szüneti, a' mozsár ágyúk zúgásának. "

„Annál nagyobb volt, a' fő Vezér lárásából vett közönséges öröm, mennél édesebben érzékenyedett a' Lakosoknak szivek azon Török Leányka szemlélésére, a' kit, *Belgrád* vivásakor, meg hólt Annyának oldala mellett sírva talált a' fő Vezér, 's meg esvén rajta szive, Leányának fogadott. Minémü gondját viseli a' fő Vezér, ezen ügye fogyott Árvának, nyilván ki tettzett abból, hogy egy Katona Tiszt Űrnak gondviselésére reá bízta, a' ki ölében hordozta azt. *Budára* való által hajókázásakor is mindég csak azt mondotta, hogy az ő kis Leányára vigyázzanak. — Ime, a' fok vérontások között is, épen maradt a' fő Vezérnek könnyörülő szive. " —

„*Bu*”

„*Budán*, a' *Várban*, eggy *Granatéros* *Kompánia* tett tiszteletet a' fő *Vezérnek*; ebédet pedig *Generál Kinszky* adott, melly felett, ezeket mondá, a' többek között, a' nagy *LAUDON*: „Nagy az a' tisztelet, „ mellyet *Pest Városának Lakosai* énnékem „ tettek; de én abban, nem annyira betsülöm, hozzám való hajlandóságokat, mint „ a' *Hazai szereret*.“ (Itt véget vet a' *Levél Író, Laudonról való Írásának* *).

Ek.

*) Midőn *Pest LAUDON*-t meg tiszeltte, magát tiszeltte meg akkor egyfzersmind. Olly nagy *Bambernek* meg tiszteletése, 's győzedelmi pompája felől, egész meg elégedéssel, 's örömmel kíván tudni az egész *Világ*. Mivel pedig annak fő eszköze volt *Pest Városa*: rólla is édes lejj az emlékezet, és úgy fogják emlegetni, mint eggy ollyan *Várost*, melly az érdemet mondás nélkül is tudja tisztelni 's betsülni; és a' mellynek gondolkodását ékesítő jó ízlése vagyon. — A' midőn pedig *Pest Városát*, *LAUDON* győzedelmi pompája fő eszközének esmerjük: nagy örömmel magasztaljuk a' *Kis Kúnságot*, és *Therésia Városát* (*Szabadkát*)-is. Sőt nem rekeszjük ki a' ditsőségből *Soroksárt* is. Mind ezek meg tették a' győzedelmi pompát *Laudonnak*, tőlök ki telhetőképpen. *Therésia Városa* eleibe küldötte a' fő *Vezérnek* mintegy 50 ki válogatott drága öltözetű *Lakosit*, kik mind meg annyi hirdetői vol-

Ekként folytatja továbbá Levelét.) A' napokban, A * * Ignácz Úrnak, a' Septemvirális Tábla Tanácsos Hivének, egy Leánykája lett, ki *Otiliának* kereszteltetett. A' *Budai Magyar Uraságok* verekedtek rajta, hogy' lehetne az *Otilia* nevet Magyarúl ki tenni. Végre, el végezték magokban, hogy az *Otilia* Kisasszonyt *Ételkának* nevezzék. Annyira meg tettzett *Dugonits* Úrnak, *Ételkáról* írt Könyve. De még más is bizonyítja annak a' derekassan írt Könyvnek kedvesfégét. Mert már most másadszor fog ki adattarni; mivel az első nyomtatás darabjait mind el kapkodták. "

(A'

voltak annak az örömnök, mellyel várta *Therésia* Városa a' fő Vezért. Meg is tisztelte a' fő Vezér ezen Várost azzal, hogy 3 nap mulatott benne, 's meg jelent ott egy Bálban is, melly tiszteletére tartatott. — A' *Kis Kúnság* fő helységei, mellyeken keresztül utazott a' fő Vezér, úgymint: *Halas Szabadszállás*, 's *Látzháza*, mind küldöttek a' fő Vezér eleibe. *Kán Zászlóval* ékeskedő, tsinossan öltözött Lovas Polgárokat. — *Soroksár* el kísértette a' fő Vezért egészen azon helyig. a' hol állottak a' *Pesti 7 Kompaniáknak* mintegy 60-ig való válogatott Legényei.

(A' T. *Dugonits* Úr *Ételkája*, példa hát arra, hogy nem csak a' Vár vétel *), hanem egy szép Könyv is indító oka lehet a' Név választásnak.)

Pét s

ről ezeket írta közelébb, egy szives Barátunk: „Most Szombaton, az az Dec. 12-dik napján, itt volt *Pétsett*, a' *Wurmser* Reg. béli Májor *Barbatsival*, egy *Darázs* Imre nevezetű Húszár, *Poson* Vármegyéből *The* falúról való. Jártában költében, meg lát a' Húszár egy Obsirost, a' ki itt nállunk csak koldulása után él; rá esmér, hogy az néki hajdanában Pajtásfa volt; bé hűjja, a' régi barátság kedvéért, egy ital borra, a' Város Kortsmájába. Midőn bé lépnek a' Kortsmába, látja, hogy Szombar napon is húsfal röltöznek, kivált a' N — ek: el ragdtratik a' buzgóságtól, 's neki kezd: *Illyen*
a-

*) Eppen azon a' napon született Gróf *Lichtenberg*-nek, *Laybach*-ban (Carnioliában), egy Fiatskája, a' mellyen az említett Városban, *Belgrád* meg vételének örvendetes Innepe tartatott. Fel tette azért a' fenn meg nevezett Gróf magában, hogy Fiát a' Vár vevő nagy Vezér nevére neveztesse; sőt, hogy írása által magát a' fő Vezért Kereszt Attyának kérje. Itt is *Laudon*-hoz; és attól óhajtott feleletet kapott.

amollyan atta szedte vette! — Én ennyi 's ennyi ideje, hogy katonáskodom; az idén pedig, mind úntalan táborban voltam, az ellenség földén: még sem emlékezem reá, hogy a' Böjtöt meg rontottam volna, 's még is, hálá Istennek, itt vagyok. Ezek pedig — — A' N — ek közzül, ki pirúlt, ki meg rezzenvén, el lódúlt. A' Húszár, el költvén egyy pint bort régi Pajtásával, midőn el bútsúzott volna róle, egyy húszast nyomott a' markába. — Nem tölt itt be: *Nulla fides, pietasque Viris, qui Castræ sequuntur.* “

„Hiteles Tudósításból értertrük, hogy, midőn a' nagy *Laudon* Unokáját el akarták volna *Zimonnál* temettetni: el felejtettek neki sírt ásatni, 's már ki is vitték: hát akkor veszik észre, hogy nints hová temessék a' halottat. Vissza nem akarták vinni, míg pedig a' fagyos földben újj sír készülhetett volna: addig bajos lett volna fázlódni: tehát nem sokat tzeremoniáznak a' dologgal, hanem éppen az előrt való nap temettek el egy szegény meg élemedett *Alfzonyt*; annak fel bontják a' sírját, 's mellé helyherik az ifjú *Laudont* — 's öfzve házasírlák egyy olyan *Menyasszonnyal*, kivel, a' síron innen, nem fogharott volna kezét. “

„Ép-

„Eppen ezen temetés alkalmatosságával keresi egy Generális a' pikfízist, 's nem találja. Csak hirtelen reá fogja egy köz emberre, hogy annak kellett a' pikfízist el idegeníteni. Ez szegény szabadkodik, 's fel hozza, ártatlanságának próbájául, hogy ötöt eddig sem kaptak még meg semmiben, 's kéri, hogy ne szégyenítsse meg. De nem volt kérésének semmi haszna. Meg motozták a' köz embert, 's nálla semmit se találtak, 's ugyan azért elégtérelt kívánt. Ekkor jut eszébe a' Generálnak, hogy az Inasfánál lévő köpönyegjében kellene lenni a' pikfízisnek: a' minthogy ott meg is találta. — Látván a' meg bántott köz ember, hogy meg került a' kár, még annyival inkább sürgette már most, betsülete férelméért, az elégtérelt, mint az előtt. A' Gen. vetett néki 1 Márvást. — Iréllye meg az egész Világ, ha elégedendő elégtérél lehetett e' ez. — Én nem hiszem, hogy Magyar lett volna ez a' Generális.” —

Bánat.

Méltónak ítéltük az itt következő Levelet, hogy Irásunkba szintén egészen bé iktassuk. Irra ezt egy Tiszt a' *Durlach* Reg.éből, *Fatset* nevezetű Mezővárosból, Dec. 10-dikén egy jó Barátjához. — „*Orsovától* jövők téli kvártélyra, és Okt. 16-dikától fogva, ma van

van

van az első éjtfzakám, a' mellyen le verkezve nyúghatok, reménységem szerént tsendessen, az én zsúp szalmámon. — Mi történt Nov. 23-dikától fogva *Orsovánál*, és a' mi, téli kvártélyra való marsirozásunk közben, az ide fel tett rövid jegyzésekből meg láthatod. — Nov. 23-dika éjtfzakáján kellett vala, a' rendelések szerént, *Sz. Ersébet* sántzába bérontanunk: hanem, mivel nem vólt annyi lajtorja készen, a' mennyi kívánratott vólna; tehát 24-dikére halasztódott az említett sántz meg hágása. De ekkor meg az idő gátolt meg szándékunkban: mert éjtfzaka el kezdett a' hó esni, és esett 4 nap 's 4 éjjel szakadatlanúl. Azonban egyszerre úgy neki keményedett az idő, hogy embert 's lovat is vett le a' lábáról. Az említett napon, az el vinni való ágyúkat is szállították, a' *Supa-nek* völgyibe: 's azért is keveset lehetett részünkről tüzelni. De nem tüzeltek fokat a' Törökök is. Az *Allion* hegyén két 18; két 60; és négy 30 fontos mozsarak; két 10 fontos haubitzák; és két 12 fontos hosszú ágyúk hagyattak, 's az 1 számmal jegyes Batteriába vitettek. Az idő miá, semmi sem lehetett *Sz. Ersébet* sántza meg vételéből. — 25-dikén, olly nagy vólt már a' hó, hogy lapáttal kellett el hánni. Mindazáltal ezen a' napon, ugyan vólt dívatrya ré-

részünkről az ágyúzásnak, mellynek a' volt az oka, mivel a' Törököknek el fogyván a' fajok, palánkjaikat kezdték a' Várba hordani, égetni; 's ezen foglalatosságokban akartuk meg akadályoztatni őket. Eppen ezen a' napon indúlt ismért egy főt Gyalogság, téli kvártélyra. — 28-dikon ki kezdett tisztnálni, és ez nap fogtunk mi (a' *Durlach* Reg. béli Tisztek) hozzá a' *Fatset* felé való marsirozáshoz. Hideg tsak volt; de igen tűrhető; 's egyébaránt szép időben esett a' memetelünk. A' hátra maradt Battalion, föld kunyhókban tartózkodik, mellyek fátorokkal, és marha bőrökkel bé vagynak felülről borítva. — Most halld meg, mir kellett *Orsovától* fogva, *Slatináig* látnunk. — Hideg vette emberek, lovak, és marhák hevertek széllyel az úton. Az ágyús talyigák, 's szekerek le szakadtak az el vágott, és fél fagyásban lévő útakon, mellyeket a' hideg ott érvén, úgy le fagylalt, hogy semmi lett úton el nem lehetett vontatni. Majd 9 mértföldnyire akadtak szemeink eleibe, 's lábaink alá, a' hideg által meg öletett emberek, barmok 's a' le fagyott ágyúk. Az el veszett marhának számát 600-ra lehet renni. A' ml Battalionunkból 3-an, a' *Tertzy*-éből 8-an, más Regimentekből is majd többen, majd kevesebben voltak olly szerencsét.

tsérlének, hogy a' szörnyű hidegben el kén-
szeredtek, le estek lábaikról, és azon helyen
maradjanak *). — Még *Mehádiában* is 3
hóltt embereket, és sok döglött lovakat ta-
láltunk az úttzán; énnékem magamnak egy
döglött lovon kellettett bé hágnom, eggy
Rátznak a' házába. “

Oláh. Országának

Ursitseni nevű Városából, még Nov. 29-kén
útasította vala Bétsi jó Barátunkhoz, eggy
érdemes Ur maga Levelét; de a' melly tsak
most érkezett kezéhez. — Belőlle eggy
két tikkelyt ide ikratunk. „Mi a' *Jalo-*
mitz vize mellett, *Ursitseniben* fekszünk,
Gen. *Orosz* kormányozása alatt. — A' mi
Korpusunkból 23 embert vett meg 3 nap
alatt a' nagy hideg, mellyet tsak egyszerre
okozott a' hideg szél. A' házak mind el pusz-
tultak ezen a' tájon; alig van, a' hol meg
vonhassa magát az ember. — Pénzen sem
kapunk semmit; a' bor olly savanyú, mint
az

*) Eggy, más Levelben, melly Dec. 4-dikén úta-
sítatott *Lágosról*, a' vagyon: „Ugy itélem, nem
szörnyítem a' dolgot, ha a' hideg vette emberek-
nek számát 70—80-ra teszem.“ — Ugyan ezen
Levelben vagyon az is: „Tsak a' puskapor,
mellyet a' miénk el lövöldöztek *Orsovára*, 30,000
aranyra betsültetik.

az érzet. Egy szóval, a' mi rosszat lehet gondolni, mind fel találhatik az itt egy summában. " — Látni való ezen elő adásból, hogy az elesésre nézve sem a' legjobb állapota vagy on Oláh Országban, általában népünknek *).

Lengyel Ország.

Varsóiból, Dec. 10-dikén költ Levelek bizonyítják, hogy H. Potemkin, arra kérte, Tsászárnéja nevében, a' *Lengyel Ország*i Gyűlés: hadd lehessen vagy 20,000 emberét *Ukrajniában*, réli kvártélyra bé szállítani; mivel az *Orosz Birodalom* Tartományiból nehéz volna, a' fereg tartására meg kívántató egyermást *Moldvába* hordani; maga pedig *Moldva*, nem bírhatná meg, 70—80,000 embernek a' tartását. A' Hertzeg, fel hozta indító okúl, a' Nemes *Lengyel Nemzet*nek, az *Orosz Tsászárné* eránt való régi barátságát, 's azt is megígérte, hogy a' népet szoros regulában fogja tartani, és, hogy az *Ukrajniaiaktól*, egy kraj-

*) Avagy csak nem vólt eleinten. — Most érkezett éppen a' Tudósítás, hogy már olly rendelkezések lettek, mellyeknél fogva, az el múlhatatlannúl meg kívántató elesésre nézve, nem látnak szükségét Vitézeink egész Oláh Országban: de a' nádmez, kávé, 's minden más egyéb affélek, fízer felett drágák, 's majd kapni se lehet mellyeket.

krajtzár éröt is, ingyen nem kíván; hanem mindent kész pénzzel fog ki fizetni. — A' *Lengyel* Rendek, azt felelték a' Hertzeg kérésére, hogy a' Közöns. Társaság, maga is élcs házakat szándékozik fel állítani, tulajdon seregeinek tartására, 's jól tudja a' Hertzeg, hogy arra a' végre, fok mindenféle gabona kívántatik. Ha tehát ilyen időben, idegen seregek szállanának a' Tartományba: félő volna, hogy a' Közöns. Társaság' seregei látnának szükséget. Annyival is inkább, mivel már egynehány esztendőktől fogva, igen fok gabona hordódott *Lengyel* Országból. De ezen kívül is, a' Köz. Társaság, és a' Porta közt lévő barátság, lehetetlenné teszi a' Hertzeg kérése teljesítését. A' Köz. Társaság nagyra tartozik betsülni a' Porta barátságát, 's azért is nem tselekedhetik semmit olyat, a' mi ennek kárára tölözna. Bizik annakokáért a' Köz. Társaság, a' Hertzeg igazság' szeretőfégeben, mellynél fogva, nem fogja kívánni a' Hertzeg, hogy a' Közönséges Társaság a' maga seregeit *Ukrajniából* ki vigye, azért, hogy annak helyébe idegen nép szállhasson; 's a' t.

Prusszia.

A' *Prussziai* Király, békesféget izent továbbra is *Bétsbe*, *Gr. Podevil* Követje által, a' ki tsak most érkezett vissza *Berlinből*: de a' *Lengyel* Nemzet Gyűlésnek is meg jelentette, az ott lévő Követje, *Luchesini* Úr által, hogy szeretné tudni, kivel lehessen néki, *Lengyel* Országgra nézve, kereskedés, és más végett is, frigyet kötni.

